

Și uite-așa se sparg în tine

Samoila

Înșelat de viețuire și de sânii ei obraznici,
Cauți să găsești în tine tot curajul unor paznici,
Care nu alungă plânsul, risipit tăcut în gânduri,
De priviri răscolitoare aruncate rânduri-rânduri.

Greutatea unei clipe te apasă repetabil
Când vezi bătrânețea hădă cu-apetitul ei contabil
Cum pătrunde charismatic în ce-a fost avântul lumii
Precum damful amăgirii printre lacrimile glumii.

Și-uite-așa se sparg în tine stropi de oboseli precare,
Ca blesteme siluite de acei cu gura mare,
Aruncându-te uitării să te ronțăie statornic
Precum roțile flămânde dintr-un pântec de ceasornic.